

בעניין:

1. העמותה למען הקשיש בשפרעם,
ת.ד. 361 שפרעם 20200,
טל. 04-9862265 ; פקס. 04-9862267

2. עלי יאסין חגאג

[...]

40. סליבא סיהאם

שכתובתם לעניין תביעה זו ככתובת תובעת מס' 1

41. האגודה לזכויות האזרח בישראל, ע"ר
רח' נחלת בנימין 75, תל אביב 65154

כולם ע"י ב"כ עוה"ד אדם פיש ו/או רחל בן-ארי
(בר רב האי) ו/או משה פרזנצ'בסקי ו/או גילת ויזל-
סבן ו/או עירית הוכרמן ו/או עמי האוסירר ו/או
עביר אסדי ו/או יובל אדלר ו/או יעל הדני ו/או גילי
שפר (יופה) ו/או ערן אלוני ו/או רינת רזניק ו/או
ארז מילנר ו/או אורן אוזן ו/או שחר הופמן ו/או
צחי פיסטל ו/או אסף ערן ו/או חלי דנקנר-כהן ו/או
אבי גבאי ו/או סיון ורדי ו/או מור אדלר ו/או אוהד
איציק ו/או ענת לזר ו/או ניצן זימרון ו/או עדי ערמן
משד' מוריה 50 חיפה 34572
טל: 04-8371505 פקס: 04-8370231

התובעים

- נגד -

1. קבוצת עזריאלי בע"מ, ח.פ. 510960719 ;
2. קניון עזריאלי (יזום וניהול) בע"מ, תל אביב, ח.פ. 511676876 ;
3. קניית השלום השקעות בע"מ, ח.פ. 511633158 ;

כולם בכתובת מרכז עזריאלי 1, תל אביב 67021,
טל. 03-6081400 ; פקס. 03-6081380

4. חברת טי אנד אם "סער" ביטחון בע"מ ח.פ. 511635625

מרח' לה גארדיה 7 תל אביב 67613
טל. 03-6376900 ; פקס. 03-6376939

הנתבעים

כתב תביעה

מהות התביעה: כספית
גובה התביעה: ₪ 1,000,000

מוגשת בזה תביעה לפיצויים לפי סעיף 5 לחוק איסור הפליה במוצרים, שירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים תשס"א-2000 (להלן: "החוק"), - שעניינה "מעשה או מחדל" שביצעו עובדי הנתבעת 1 ו/או נתבעת 4, כאשר בעת היותם בתפקידם בשמירה על מבואות הקניון מגדלי עזריאלי (להלן: "הקניון"), מנעו מן התובעים, שלא כדין ותוך אפליה בוטה, את הכניסה לקניון.

א. התובעים

1. התובעת 1 הינה עמותה המייצגת עשרות רבות של חברים בעמותה, גברים ונשים, רובם ככולם גימלאים, שמקומות מגוריהם בשפרעם.
 2. התובעים מס' 2 – 40 הם 39 מחברי העמותה שנפגעו ישירות באירועים המתוארים להלן והמהווים את עילות התביעה. כתובתם לצורך תביעה זו היא ככתובת העמותה, התובעת 1.
 3. התובעת מס' 41 היא האגודה לזכויות האזרח - עמותה העוסקת מזה 40 שנה בהגנה ובקידום של זכויות האדם בישראל, ובין היתר עוסקת בהרחבה בנושא שמירה על הזכות לשוויון בגישה למקומות ציבוריים ולשירותים הניתנים שם. תובעת זו נותנת את שירותיה בייצוג משפטי (פרו בוננו) לקורבנות אפליה מכל סוג שהוא.
 4. אף שהאגודה לזכויות האזרח אינה מעורבת ישירות בתובענה, סעיף 7(א) לחוק מסמיך אותה להגיש תובענה בשל עוולה כלפי בני אדם:
- "תובענה בשל עוולה לפי חוק זה יכול שתוגש בידי תאגיד העוסק בהגנה על זכויותיו של מי שאסור להפלותו לפי חוק זה, ובלבד שאם עילת התביעה היא הפליה כלפי אדם מסוים, אותו אדם הסכים לכך".
5. מצ"ב ייפוי כוח של התובעת ושל התובעים 2 - 40 לב"כ הרשומים לעיל והסכמתם של התובעים לצרף לתביעה זו את התובעת מס' 41.

ב. הנתבעות

6. נתבעת 1 היא קבוצת עזריאלי בע"מ אשר בבעלותה, בין היתר, חברת מגדלי עזריאלי בע"מ (להלן: "המגדלים") המקיימת במבנים הקרויים "מגדלי עזריאלי", שירותים מגוונים, משרדים, בתי קולנוע, מסעדות וכן תצפית על העיר תל אביב וסביבותיה.
7. נתבעת 2 היא חברת הניהול של מגדלי עזריאלי, כולל קניוני עזריאלי.
8. נתבעת 3 היא בעלת המקרקעין של מרכז עזריאלי.
9. נתבעת 4 היא חברת "סער" המספקת למגדלים שירותי אבטחה.

ג. האירועים

10. ביום 26.6.13 במסגרת טיול שערכו חברי העמותה באזור המרכז, הגיעו התובעים באוטובוס למגדלים, בכוונה לבקר בקניון, להתבונן בתצפית ולסעוד באחת המסעדות המצויות במקום. נהג האוטובוס הונחה לחזור ולאסוף את הנוסעים כעבור שעה ומחצה.
11. כאשר פנו 39 חברי הקבוצה (להלן: "החברים") לאחת מכניסות הקניון וביקשו להיכנס דרכה אל מרכז עזריאלי מנעו המאבטחים את כניסתם, בעוד אשר בני-אדם אחרים נכנסו ויצאו באופן חופשי, פרט לביקורת הביטחונית המקובלת במקומות ציבוריים. זהותם של התובעים כערבים היא ברורה, בין היתר, מתוך ששוחחו ביניהם בערבית ואולי גם מחזותם, וכך גם הבינו המאבטחים באותה כניסה מרחוב קפלן (הקרוי "שער קפלן"). המאבטחים החליטו שלא להכניס את התובעים, וביום קיץ חם הפנו אותם לכניסה שנייה (הקרויה "שער גבעת התחמושת") המצויה באגף אחר של הקניון, במרחק של כמה עשרות מטרים משער קפלן – מהלך רגלי לא קצר לפחות עבור חלק מחברי הקבוצה הקשישים.
12. בכניסה השנייה דרשו המאבטחים שהחברים כולם יציגו תעודות זהות ואף לאחר שהציגו תעודות זהות סירבו להתיר להם להיכנס באמתלה שעל המאבטח להתקשר לקצין הביטחון ולקבל הוראות. לאחר המתנה של 15 דקות נוספות בשמש הקופחת עדיין סירבו להתיר להם להיכנס.
13. בעקבות סירוב זה חזרו חלק מחברי הקבוצה לכניסה הראשונה ופנו למאבטחי שער קפלן בבקשה לאפשר להם להיכנס מן הכניסה הזו, אך אלו שוב מנעו זאת מהם.
14. יש להדגיש כי כל אותו זמן מבקרים אחרים לא נתבקשו להציג תעודת זהות, ופרט לבדיקה שטחית של תיקים ושאלה (לעיתים) אם הם נושאים נשק, אף לא אחד מהם התבקש להזדהות בכל דרך שהיא. הם נכנסו ללא עיכובים.
15. כל שיחד את חברי הקבוצה, כארבעים איש, הוא ללא ספק, היותם ערבים.
16. חרף אזרחותם וחרף גילם והתנהלותם המנומסת, הם זכו ליחס משפיל ומבזה. פומביותו של יחס זה תרם בוודאי גם לחיזוק תיוג המסוכנות של ערבים באשר הם מצד המבקרים הרבים שחלפו בזמן התמשכותה של חסימת התובעים וחזו במתרחש.
17. עם התמשכות המתנתם של התובעים, בעמידה ובשמש הקופחת, להחלטת קצין הביטחון, החליטו חברי הקבוצה, שגדשה סאת הסבל והביזוי. פגועים וממורמרים הם נטשו את המקום בפחי נפש מתוך כוונה שלא לחזור למקום זה, ועלו לאוטובוס כשזה חזר לאסוף אותם.

ד. פניה של ח"כ ברכה להנהלת מגדלי עזריאלי

18. חברי הקבוצה פנו אל חבר הכנסת מוחמד ברכה והתלוננו בפניו על העוול שנגרם להם. ח"כ ברכה פנה בשמם במכתב מיום 26.6.2013 אל הנהלת המגדלים והציג את תלונתם.

העתק מכתבו מצ"ב מסומן כנספח ת/1 לכתב התביעה.

19. למכתב זה השיב מנכ"ל קניון עזריאלי, אופיר אורן. רצוננו להדגיש כבר בשלב זה, כי התייחסותו של מר אורן ראויה להערכה. תגובתו הייתה מהירה, כנה וכללה התנצלות לא מסויגת, ואף הובטח כי ייערך בירור יסודי.

אם החליטו התובעים להגיש תביעה זו בכל זאת, הרי שהדבר נובע מהרצון לגרום לכך שהטמעתה של התנהלות שוויונית אצל הנתבעות (ודומותיהן במקומות ציבור אחרים) **תתקיים מראש ולא אך בדיעבד**. רק מתווה רציני של הטמעת נוהלים של איסור הפליה, פיקוח על ישומם, ובקרה על פיקוח זה מצד מנהלי מקומות ציבוריים, ימנע את עוגמת הנפש הרבה ואת הנזקים האחרים שהתרחשויות מהסוג שכאן מולידות.

20. בהקשר זה יצוין, כי מר אורן הטיל את מלוא האחריות להתנהלות השערורייתית כלפי התובעים על כתפי הנתבעת 4, חברת האבטחה; הוא היה עיוור למחדלה של הנתבעת 1 (שהוא אחד המנהלים מטעמה) בכל הנוגע לפיקוח על התנהלותה של חברת האבטחה. להלן עיקרי תשובתו של מר אורן:

"מבירור המקרה... עלו רצף של טעויות אנוש מצד חברת האבטחה הפועלת מטעמנו. תגובות הצוות היו בלתי שירותיות ובלתי מקובלות תוך אי הפעלת שיקול דעת סביר ואי עדכון ודיווח לממונים.

הרצון לטענת הצוות מטעמנו שטיפל בהכנסת הקבוצה לאפשר כניסה יעילה ומרוכזת למרכז יצר בדיוק את ההיפך וגרם לקצר בתקשורת ואי-הבנות שהובילו לעוגמת הנפש ולתוצאה הבלתי מתקבלת.

...

הריני להבטיחך שהנושא טופל באופן חמור וברור מול חברת האבטחה הפועלת במרכז עזריאלי ואף הוסקו מסקנות אישיות לגבי חלק מהמעורבים."

בקצרה ייאמר כי חלקים ממכתב זה לא מתיישבים היטב עם תשובתו של בא-כוחה של נתבעת 1, שיוזכר להלן.

מצ"ב העתק מכתבו של אופיר אורן מיום 30.6.13 מסומן כנספח ת/2 לכתב התביעה.

אנו מתנצלים על האיכות הירודה של ההעתק שנשלף מאתר האינטרנט MALAK.Co.IL. אולם פנייתנו לאופיר אורן ביום 21.11 לקבל עותק ברור ממכתבו לא נענתה.

מצ"ב העתק מפנייתנו בפקס מסומן כנספח ת/3 לכתב תביעה זה.

ה. הטיעונים המשפטיים

21. הבסיס המשפטי לתביעה זו הוא חוק איסור הפליה במוצרים, שירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים תשס"א-2000 (להלן: "החוק"). בדברי ההסבר להצעת החוק (ה"ח 2871 ע' 370 מיום 15.5.2000) נאמר:

"אחת הבעיות הקשות בתחום החברתי היא הפליה בהספקת מוצרים ושירותים ובכניסה למקומות ציבוריים. בסירוב לאפשר לאדם כניסה למקום ציבורי או לספק לו שירות או מוצר, רק בשל השתייכותו לקבוצה, ובמיוחד קבוצה שיש לגביה היסטוריה של הפליה בעבר, יש פגיעה קשה בכבודו של האדם"

22. איסור ההפליה במגזר הפרטי משתרע היום על מרבית מדינות העולם הדמוקרטיות. להלן כמה דוגמאות:

החוק הפדרלי האמריקאי - U.S.C 2000 42 - סעיפים a-e
החוק הקנדי - Human rights act of 1976, סעיף 3
החוק האוסטרלי - Racial discrimination act 1975, סעיפים 11-17.
החוק האנגלי - Race relations act of 1976, סעיף 20.

איסור ההפליה קיבל ביטוי גם באמנות בינלאומיות לזכויות אדם המטילות חובה מפורשת על המדינות לאסור בחקיקה ובכל דרך אחרת הפליה מצד גורמים פרטיים. (ראה: משה כהן-אליה, בעלי משפט ג' תשס"ג ע' 24).

23. אפלייתו של אדם על רקע השתייכותו הקבוצתית פוגעת בו עמוקות – שהרי זכאי הוא להישפט על יסוד אנושיותו, אישיותו, התנהלותו הקונקרטית וכדומה, ולא על יסוד תו מולד או כזה שאליו הוא משתייך מטעם טבעי אחר. יתר על כן, אפליה זו פוגעת גם בכל בני קבוצתו של המופלה, שהרי הפלייתו היא דווקא בשל המשותף לו ולבני הקבוצה, זה המבחין בינם לבין הקהילה השלטת.

24. לא למותר להוסיף, כי הפלייתם של ערבים בשל ערביותם היא רעה חולה, מקיפה וקשה לשירוש. היא יוצרת רגש שהוא קשה מאד בהצטברותו. עמד על כך כבי' השופט זמיר בבג"צ 6924/98 **האגודה לזכויות האזרח נ' ממשלת ישראל**, פ"ד נה(5) 15:

"אין להתעלם מן ההבדל בין שאלת השוויון כלפי ערבים לבין שאלת השוויון כלפי אחרים. כך, לדוגמה, שאלת השוויון כלפי נשים. שאלה זאת אינה מיוחדת למדינת ישראל. היא אוניברסלית. הפליה כלפי נשים, במדינת ישראל כמו במדינות אחרות, נובעת בעיקר מדעות קדומות. המאבק בדעות אלה מתנהל מזה זמן בנחישות, גם בישראל, מתוך הסכמה חברתית רחבה, והוא זוכה למידה ניכרת של הצלחה. כך גם, כדוגמה נוספת, המאבק לשוויון של אנשים עם מוגבלות. גם מאבק זה מתנהל על בסיס רחב של הבנה ואהדה. מאבקים אלה אינם מעוררים, לפחות במישור הגלוי, התנגדות עקרונית או רתיעה רגשית. אין זה כך בשאלת השוויון כלפי הערבים."

25. הנסיבות בענייננו הכילו תווי חומרה נוספים. אפליית התובעים התקיימה בגלוי, בפומבי, לעיני כל. והיה בה יסוד נוסף שברצוננו להדגיש. כיצד אמורים להרגיש אזרחים, מבוגרים, שלווים ומהוגנים, הבאים למקום ציבורי בארצם, והנה הם מתויגים כמסוכנים? מאבטחים במקום אחד חוסמים אותם ומפנים אותם למקום אחר – בטענה משונה של רצון "ביעילות ובמרוכז" – והנה גם במקום השני היחס חוזר על עצמו. הם נעצרים, נבדקים בדיקה מיוחדת; בתחושתם הם לעולם חשודים, לעולם מודרים – **מילדותם ועד לקשישותם.**

סייד קשוע מציג חלק מהתחושות המלוות אותו כגבר צעיר המגיע לבדו לשדה התעופה. יש להניח שתחושות שכאלו, ועזות מהן, ליוו את האישה הקשישה או הגבר הקשיש שהגיעו כחלק מקבוצה אל ההשפלה הפומבית במרכז עזריאלי.

שוב מיינו אותי, סייד קשוע, 4.11.2011:
"אני יודע שכתבתי על זה מיליון פעם וכנראה אכתוב על זה עוד מיליון פעם, אולי מישוהו שם יקרא. ידעתי שאני הולך לעבור נוהל חשוד מיד כשראיתי את הספרות שעל המדבקה שהממינת הראשונה הצמידה למזוודה ולדרכון.... אני יודע שכתבתי על זה מיליון פעם, וכנראה שאכתוב על זה עוד מיליון פעם. כי זה פשוט משפיל. לו רק היו המאבטחים האלה משדרים סוג של מבוכה כשהם בודקים את תחתוניך כשהם יודעים מראש שהם נקיים, לו רק היה להם לפחות מבט מתנצל על כך שהם נכנסים לך לוורידים. אבל לא, מבטם תמיד מלא ביטחון, הם יודעים שהם עושים מלאכת קודש, ומבטם לעולם מאשים."

1. אחריותם של הנתבעים 1-3

26. סעיף 3(א) לחוק קובע:

"מי שעיסוקו בהספקת מוצר או שירות ציבורי או בהפעלת מקום ציבורי, לא יפלה בהספקת המוצר או השירות הציבורי, במתן הכניסה למקום הציבורי או במתן שירות במקום הציבורי, מחמת גזע, דת או קבוצה דתית, לאום, ארץ מוצא, מין, נטייה מינית, השקפה, השתייכות מפלגתית, מעמד אישי או הורות."

סעיף 3(ג) מציין בבירור ובפירוט רב על מי חלה האחריות לאמור בסעיף 3(א):

"בחוק זה **"מי שעיסוקו"** – לרבות בעלים, מחזיק או מנהל של עסק, וכן האחראי בפועל על הספקת המוצר או השירות הציבורי או על הפעלת המקום הציבורי או הכניסה אליו."

27. מן הפירוט שלעיל אנו למדים שהאיסור חל על הדרגים השונים של העסק, למן הבעלים ועד לאחראים בפועל לשירות, נתבעים מס' 1 – 3 ועל החברה המפעילה את הממונים הישירים על רשות הכניסה למגדלים, חברת האבטחה "סער", הנתבעת 4.

ז. אחריותה של חברת "סער" והמאבטחים (נתבעת 4)

28. שירות האבטחה בפועל הינו, כפי שקורה לעתים קרובות, שירות שניתן במלואו או בחלקו על ידי קבלנים שאינם חלק מן העסק. גם עליהם חלה האחריות מכוח סעיף 3(ג) לחוק, בהיותם האחראים בפועל למתן השירות - שירותי האבטחה בכניסות למגדלים שבהן עמדו המאבטחים. הם אלו אשר באו במגע ישיר עם חברי הקבוצה התובעים, תייגו אותם ומנעו את כניסתם.

ח. חזקה לקיומה של הפליה

29. סעיף 6 לחוק קובע שאם התובע הוכיח אחד מן הדברים המפורטים להלן, כי:

(1) הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי לאחר שבירר פרטים הנוגעים לעילות ההפליה המנויות בסעיף 3;

(2) הנתבע סירב לספק מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות ההפליה המנויות בסעיף 3, ולא סירב כאמור, באותן נסיבות, למי שאינם נמנים עם אותה קבוצה;

(3) הנתבע התנה הספקת מוצר או שירות ציבורי, מנע כניסה למקום ציבורי או סירב לתת שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות ההפליה המנויות בסעיף 3, בקיום תנאי אשר לא נדרש ממי שאינם נמנים עם אותה קבוצה;

(4) הנתבע עיכב הספקת מוצר או שירות ציבורי, כניסה למקום ציבורי או מתן שירות במקום ציבורי, לנמנים עם קבוצה המאופיינת לפי עילה מעילות ההפליה המנויות בסעיף 3, ולא עיכב כאמור, באותן נסיבות, למי שאינם נמנים עם אותה קבוצה;

חזקה שהנתבע פעל בניגוד לסעיף 3 דהיינו נהג בהפליה, אלא אם כן הפריך את ההוכחות הללו.

30. בענייננו, חזקת ההפליה הוכחה בעליל – עובדי הנתבעת 4 סירבו לאפשר את כניסתם של חברי הקבוצה, לכשהתברר להם, כי הם בני הלאום הערבי (חלופות 6(1) ו- 6(2) כנ"ל) ומחילופי הדברים בין המאבטחים לבין חברי הקבוצה. כל זאת בעוד אשר המבקרים האחרים, שלא היו ערבים או שלא נחזו כערבים, נכנסו ויצאו ללא מניעה.

31. לאחר מכן עיכבו אותם המאבטחים בדרישות שעל כולם להציג תעודות זהות כתנאי להתיר את כניסתם (חלופה 6(3) כנ"ל), דבר שלא נדרש כלל מהמבקרים האחרים. לבסוף הם נתבקשו להמתין לאישורם של קציני ביטחון שבושש לבוא (חלופה 6(4) כנ"ל); לבסוף נטשו את המקום מבלי להיכנס לקניון מאחר שלא הסכימו עוד עם השפלתם.

32. מקרה דומה של הפלית אזרחים ערבים בכניסה למקום ציבורי נדון בתא"מ (ת"א) 37491-04-12, **ריאד ברהום נ' אופק 40 ייעוץ, יזמות והשקעות בע"מ** ובו ציין כב' השופט יעקב שקד, כי:

"הפלית של אדם בשל מוצאו, כפי המקרה שבפני, הינה הפלית בוטה, חמורה, ופוגעת קשות בכבודו כאדם. על נקל ניתן להבין איפוא את תחושותיו הקשות של התובע, אשר תיאר השפלה וכאב רב, " (פס' 10,11)

33. כמו כן ההפליה המתבטאת בהתניית הכניסה של אדם אחד, בתנאי שאינו נדרש מאחרים, נדונה בע"א (חי') 51160-06-11, שירן חי נ' ועד מקומי רמות מנשה, בפני השופט עודד גרשון שקבע שאף אם התנאי הוא לכאורה פעוט וחסר משמעות, הוא מהווה הפליה:

"מקובלת עלי לחלוטין טענת המערער כי עצם דרישת נציגי המועדון **"להמתין בצד"** בעוד שחבריו ואשתו מורשים להכנס למועדון ללא כל בעיה, היא **כשלעצמה** מהווה הפליה אסורה. לא ייפלא, על כן, אם התנהגות כזו של המשיבים או מי מהם תגרור תגובות כעס ועלבון מצד מי שהופלה שלא כחוק לעיני מכריו שבאו עמו ולעיני האנשים הנוספים שהיו במקום, וחווה השפלה ופגיעה בכבודו." (פס' 7, ז, ח)

34. מזה כעשר שנים זכה חוק זה לשמש ככלי במלחמה נגד הפליה, במיוחד בעניין כניסה למקומות ציבוריים. נציין כמה מפסקי הדין החשובים, כגון:

תא"מ (ת"א) 93168/05 **ציון וקעטבי נ' חברת שלוש**, בבימ"ש השלום ת"א יפו; ע"א 198/09 (נצ') **נסים סרור נ' חב' רזידנט מיוזיק**, בבימ"ש המחוזי בנצרת; ע"א (חיפה) 3724/06 **קבוץ רמות מנשה נ' ציון מזרחי**, בבימ"ש המחוזי בחיפה.

35. במקרה דנן מדובר בהפליה קשה, בוטה, נטולת הצדקה ולו הקלה ביותר, של קבוצה גדולה של כארבעים אזרחים קשישים, גברים ונשים, אשר איש אינו מייחס להם התנהגות בלתי נאותה, מסוכנות לציבור וכדומה. בכל המקרים שנדונו בפסיקה שעסקה בחוק התקשנו למצוא מקרה דומה של פגיעה בהיקף ובעוצמה שכזו בציבור שלם.

ט. מניעת הכניסה – עוולה אזרחית

36. סעיף 5 לחוק קובע כי מעשה או מחדל בניגוד לאיסור ההפליה, סעיף 3 לחוק, מהווים עוולה אזרחית ובית המשפט רשאי לקבוע פיצוי ללא הוכחת נזק בשיעור של 50,000 ₪ לפי מדד אוקטובר 2000, שהם 66,332 לפי מדד אוגוסט 2013.

י. פנייה קודמת של ב"כ התובעים

37. ביום 14.10.13 פנה ב"כ התובעים אל הנתבעים, הנהלת קניון עזריאלי, במכתב בו פורטו טענות התובעים מנקודת מבטם של הנפגעים מן האירועים שפורטו לעיל.

38. התובעים הציעו שהנתבעים (1 - 3) יטלו אחריות על האירועים, יתנצלו על הפגיעה בכבודם של התובעים ויפצו את התובעים בהיקף שהחוק מאפשר, אולם הנתבעת העדיפה הפעם להכחיש חלק מהדברים שמר אורן הודה בהם במכתבו סמוך לאירוע, והציעה מהלך שאינו מתקרב להיות תגובה ראויה לאשר התרחש באחריותה.

מצ"ב העתק מכתב מיום 14.10.13 מסומן כנספח ת/4 והעתק תשובת ב"כ הנתבעים 1-3 ממשרד עו"ד יגאל ארנון, מיום 29.10.13 מסומן כנספח ת/5 לכתב תביעה זה.

39. עצם המחשבה שכך ראוי להגיב לפגיעה הקשה שנגרמה לתובעים מהווה זלזול בהם ובתכלית החשובה שבשמה פנו לנתבעות. חברי הקבוצה דוחים את הצעתם של הנתבעים וסומכים את ידיהם על בית המשפט הנכבד.

יא. מספר רב של תובעים

40. בעיקרון, כל מי שנפגע רשאי, לפי סעיף 5 לחוק, לתבוע פיצויים. כלומר, כל אחד מ-39 החברים הוא בגדר נפגע מההפליה שהופעלה נגדו ולפי סעיף 3 לחוק, ורשאי בית המשפט לפסוק לו פיצוי של 50,000 ₪ (לפי מדד אוקטובר 2000, משוערך לפי מדד אוגוסט 2013 בסך של 66,332 ₪).

הסעדים

41. בית המשפט הנכבד רשאי אפוא לפסוק לתובעים פיצוי בסך של 2,719,612 ₪. עם זאת, ומשום שנתבעת 1 התנצלה במהירות ובכנות – כפי שהדברים התבטאו במכתבו של מר אורן – ומשום שהיא טוענת כי היא נוקטת בצעדים משמעותיים בכדי למנוע הישנות של מקרים דומים, הרי שהתובעים בחרו לבקש מבית המשפט לפסוק בתביעה זו סכום מוגבל של פיצוי, בשיעור של 1 מליון ₪.

42. לבית משפט נכבד זה הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו.

43. אשר על כן מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעים לדין ולחייב אותם לפי סעיף 5 לחוק איסור הפליה במוצרים, בשירותים ובכניסה למקומות בידור ולמקומות ציבוריים, תשס"א-2000 בפיצוי התובעים בסך של 1,000,000 ₪, בתוספת ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה ועד יום התשלום בפועל.

44. כמו כן מתבקש בית המשפט לחייב את הנתבעים לשלם לתובעים הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בתוספת ריבית והצמדה מיום מתן פסק הדין ועד יום התשלום בפועל.

אדם פיש, עו"ד
ב"כ התובעים